

Bruxelles, den 15.9.2021
COM(2021) 574 final

2021/0293 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om etablering af politikprogrammet for 2030: "Vejen mod det digitale årti"

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2021) 247 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Forslagets begrundelse og formål

Den 9. marts 2021 vedtog Kommissionen meddelelsen "Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" ("Meddelelse om det digitale kompas")¹. Meddelelsen beskriver en vision, målsætninger og løsninger bag en vellykket digital omstilling af Den Europæiske Union frem til 2030. Den digitale omstilling er afgørende for at etablere en klimaneutral, cirkulær og modstandsdygtig økonomi. EU's ambition er at være digitalt suveræn i en åben og sammenkoblet verden og at føre digitale politikker, der sætter mennesker og virksomheder i stand til at gå en menneskecentreret, bæredygtig og mere fremgangsrig digital fremtid i møde. Dette indebærer blandt andet, at vi må afhjælpe sårbarheder og ressourceafhængighed samt fremskynde investeringer. Meddelelsen var et svar på Det Europæiske Råds opfordring til at udarbejde et "digitalt kompas" og tog udgangspunkt i Kommissionens digitale strategi fra februar 2020². Meddelelsen indeholder forslag om en række digitale principper, hurtig igangsættelse af en række vigtige projekter med deltagelse af flere lande ("flerlandeprojekter") og udarbejdelse af et lovgivningsforslag om en robust forvaltning, der skal sikres i samarbejde med medlemsstaterne i kraft af en overvågnings- og samarbejds mekanisme for at sikre fremskridt — politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti ("politikprogrammet")".

I sine konklusioner af 25. marts 2021 understregede Det Europæiske Råd betydningen af den digitale omstilling for Unionens genopretning, velstand, sikkerhed og konkurrenceevne og for velfærden i vores samfund. Det understregede behovet for at styrke EU's digitale suverænitet selvstændigt og åbent ved at bygge videre på styrkerne og afhjælpe svaghederne og ved at bevare de åbne markeder og det globale samarbejde gennem en intelligent og selektiv indsats. Rådet pegede på "Meddelelsen om det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" som et skridt på vejen mod at kortlægge EU's digitale udvikling i de næste ti år. Det opfordrede til en hurtig gennemgang med henblik på at udarbejde det planlagte politikprogram "Vejen mod det digitale årti". Rådet opfordrede desuden Kommissionen til at udvide EU's politiske værktøjskasse til den digitale omstilling, både på EU-plan og nationalt plan, og til at anvende alle tilgængelige instrumenter fra industri-, handels- og konkurrencepolitikken, færdigheder og uddannelse, forsknings- og innovationspolitik og langsigtede finansieringsinstrumenter for at fremme den digitale omstilling.

Af meddelelsen om det digitale kompas fremgik det ligeledes, at Kommissionen vil fremlægge en række digitale principper og rettigheder i en interinstitutionel højtidelig erklæring fra Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag fra Europa-Kommissionen. Forslaget skal bygge på erfaringerne fra den europæiske søjle for sociale rettigheder og på medlemsstaternes seneste initiativer på området, navnlig

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti, COM/2021/118 final/2, 9.3.2021.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Europas digitale fremtid i støbeskeen, COM(2020)67 final, 19.2.2020.

"Lissabonerklæringen — digitalt demokrati med et formål", der blev iværksat af det portugisiske formandskab for Rådet.

"Vejen mod det digitale årti" skal sikre, at Den Europæiske Union når sine målsætninger og mål i forbindelse med den digitale omstilling af samfundene og økonomien i overensstemmelse med EU's værdier, styrker det digitale lederskab og fremmer inkluderende og bæredygtige digitale politikker med mennesket i centrum, der styrker borgere og virksomheder. Målet er at gennemføre EU's digitale omstilling i overensstemmelse med visionen og etablere en klar, struktureret og samarbejdsorienteret proces, der skaber de ønskede resultater.

Med henblik herpå fastsætter "Vejen mod det digitale årti" de konkrete digitale mål, som Unionen som helhed forventes at nå inden udgangen af årtiet, som det først blev beskrevet i meddelelsen om det digitale kompas. Derefter beskrives en ny forvaltningsform i samarbejde med medlemsstaterne bestående af en mekanisme for årligt samarbejde mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne, der skal sikre, at Unionen i fællesskab opfylder sine ambitioner. De digitale mål for 2030 tager udgangspunkt i fire hovedområder: digitale færdigheder, digital infrastruktur, digitale virksomheder og digitale offentlige tjenester.

I morgendagens verden vil både grundlæggende og avancerede digitale færdigheder være afgørende for at styrke samfundets kollektive modstandsdygtighed: Kun borgere med stærke digitale færdigheder og kompetencer og en højt kvalificeret arbejdsstyrke inden for det digitale område kan sikre en effektiv styring baseret på tillid og tiltro til midler, værdier og valg. Målet er naturligvis, at hele befolkningen i Den Europæiske Union skal have grundlæggende digitale færdigheder i henhold til handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder og handlingsplanen for digital uddannelse³, og projekterne under "Vejen mod det digitale årti" har som mål, at mindst 80 % af borgere i alderen 16-74 år i 2030 som minimum har grundlæggende digitale færdigheder. Derudover skal digitale uddannelser fremme en arbejdsstyrke, hvor folk kan tilegne sig specialiserede digitale færdigheder for at få job af høj kvalitet og mere vellønnede karrierer. Endvidere vil det være afgørende at afhjælpe manglen på færdigheder inden for cybersikkerhed hos EU's arbejdsstyrke. Det er et vigtigt led i at beskytte EU mod cybertrusler. Ud over målet om grundlæggende digitale færdigheder, som er fastsat i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, skal der derfor være 20 mio. beskæftigede IKT-specialister i EU med en ligelig fordeling mellem kvinder og mænd.

Når færdigheder er en nødvendig forudsætning, bliver en bæredygtig digital infrastruktur og konnektivitet, mikroelektronik og kompetencer til at behandle store datamængder afgørende forudsætninger for at udnytte fordelene ved digitalisering, for yderligere teknologisk udvikling og for Europas digitale lederskab. Avanceret og sikker konnektivitet for alle og overalt i Europa, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder⁴, skal gøre det muligt for alle europæiske borgere og virksomheder fuldt ud at udnytte mulighederne i det digitale årti. Behovet for båndbredde til download og upload i samfundet som hele vokser konstant. Senest i 2030 bør net med gigabithastigheder være tilgængelige på overkommelige vilkår for alle, der har behov for eller ønsker det, og alle befolkede områder bør have 5G-dækning. På samme måde danner mikroprocessorer udgangspunkt for de fleste af de centrale strategiske

³ Handlingsplan for digital uddannelse (2021-2027) — Omstilling af uddannelsessystemerne til den digitale tidsalder, COM/2020/624 final.

⁴ En langsigtet vision for EU's landdistrikter. COM(2021) 345 final.

værdikæder såsom forbundne biler, telefoner, tingenes internet, højtydende computere, edge-computere og kunstig intelligens. Derfor skal produktionen af avancerede og bæredygtige halvledere i Europa, herunder processorer, i 2030 udgøre mindst 20 % af verdensproduktionen i værdi (dvs. kapacitet til produktion af halvledere med procesteknologi på under 5 nm, idet der tilstræbes halvledere med 2 nm-teknologi, som er ti gange mere energieffektive end i dag). Endvidere skal 10 000 meget sikre, klimaneutrale edge-knudepunkter⁵ være i drift i EU i 2030 på en måde, der sikrer adgang til datatjenester med lav latenstid, uanset hvor virksomhederne befinder sig.

Ud over at være katalysatorer for udviklingen vil de nævnte teknologier være centrale for udviklingen af nye produkter, nye fremstillingsprocesser og nye forretningsmodeller baseret på retfærdig dataudveksling⁶ i dataøkonomien. I den sammenhæng må ingen virksomheder lades i stikken. Omstillingen af virksomheder vil afhænge af deres evne til hurtigt og bredt at indføre nye digitale teknologier, herunder i økosystemer for industrier og tjenesteydelser, der i øjeblikket halter bagefter. Det er særlig vigtigt for små virksomheder, som udgør ryggraden i den europæiske økonomi. Derfor skal 75 % af de europæiske virksomheder i 2030 benytte cloud computing-tjenester, big data og kunstig intelligens, og over 90 % af de europæiske SMV'er skal som minimum have et grundlæggende niveau af digital intensitet. Der bør lægges særlig vægt på banebrydende og disruptiv innovation, hvor målet er at fordoble antallet af såkaldte enhjørningevirksomheder i Europa frem til 2030 ved at øge antallet af innovative vækstvirksomheder i EU og forbedre deres adgang til finansiering.

Sidst men ikke mindst skal det demokratiske liv og de offentlige tjenester, som findes online, senest i 2030 være fuldt tilgængelige for alle, og alle skal have adgang til det bedst mulige digitale miljø, der sikrer brugervenlige, effektive og individualiserede tjenester og værktøjer med høje standarder for sikkerhed og databeskyttelse. Offentlig forvaltning og service som platform er den nye måde at opbygge digitale offentlige tjenester på⁷. Ambitionen er, at alle internetdrevne, centrale offentlige tjenester senest i 2030 skal være tilgængelige for de europæiske borgere og virksomheder, at alle europæiske borgere skal have adgang til deres patientjournaler (e-journaler), og at 80 % af borgerne skal anvende en digital ID-løsning⁸.

Det kræver en fælles indsats fra alle medlemsstater og på EU-plan at nå målene, om nødvendigt med fælles investeringer. Det kan kun ske via en harmonisk, inkluderende og bæredygtig indsats og med en koordineret indsats på EU-plan. Det er formålet med det nye forvaltningssystem, der er etableret i forbindelse med "Vejen mod det digitale årti".

Det indebærer overvågning og rapportering om digitale fremskridt, som fremlægges for Europa-Parlamentet og Rådet i en årlig rapport om status over det digitale årti. I den sammenhæng fremlægger Kommissionen sin strategiske evaluering af EU's digitale

⁵ "Edge-knudepunkter" er computere, der er tilsluttet nettet og placeret tæt på (eller i) det fysiske endepunkt, hvor data genereres. Edge-knudepunkter sikrer distribueret databehandlings- og lagringskapacitet med lav latenstid, uden at data skal overføres til fjerntliggende, centrale datacentre eller cloudinfrastruktur.

⁶ I henhold til FAIR-dataprincipperne skal data i princippet være søgbare, tilgængelige, interoperable og genanvendelige. <https://www.force11.org/group/fairgroup/fairprinciples>.

⁷ Se også Berlinerklæringen 2020 om det digitale samfund og en værdibaseret digital forvaltning.

⁸ Det kommende forslag om det europæiske sundhedsdataområde skal bidrage til opfyldelse af målet.

omstilling for Rådet og Europa-Parlamentet samt anbefalede tiltag og foranstaltninger for medlemsstaterne eller drøfter fælles forpligtelser indgået mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

For at kunne gennemføre den europæiske vision for det digitale årti er der behov for digital kapacitet på de fire områder under det digitale kompas, som kun kan gennemføres, hvis medlemsstaterne og EU lægger ressourcerne sammen. Investeringer i flerlandeprojekter med det nødvendige omfang og kritisk masse er afgørende for at bringe industrien på forkant med innovationen og konkurrere globalt og for at øge Unionens digitale suverænitet. Udfordringen består dog i at lette koordineringen og sikre effektive og hurtige processer, herunder "ved hjælp af passende redskaber til at støtte flerlandeprojekter", som Det Europæiske Råd har opfordret til, for at skabe incitament for medlemsstaterne til at samle ressourcerne. Der findes en række instrumenter, men der er konstateret mangler i EU's værktøjskasse med hensyn til at kombinere finansiering fra medlemsstaterne, EU-budgettet og private investeringer med henblik på at oprette og drive infrastrukturer og tjenester af fælles interesse uden for forskningsområdet.

I den sammenhæng skal "Vejen til det digitale årti" sikre støtte og koordinering ved udrulning og drift af flerlandeprojekter. I strategien fastlægges en retlig struktur, der muliggør en hurtig og fleksibel oprettelse og gennemførelse af projekter, der medfinansieres af flere medlemsstater, Kommissionen, EIB-Gruppen, offentlige og private investorer og andre private parter, navnlig med henblik på etablering på tværs af lande af omfattende digital infrastruktur og/eller tjenester, samtidig med at det sikres, at de er åbne for alle interesserede medlemsstater og parter.

Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Det nuværende politiske program "Vejen mod det digitale årti" supplerer, opfylder og gennemfører den vision, de mål og de tiltag, der fremgår af meddelelsen om det digitale kompas. Formålet er at konsolidere de foranstaltninger, der er fastlagt i strategien for Europas digitale fremtid fra 2019⁹, og sikre, at de gennemføres effektivt. Forslaget er også i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om ajourføring af den nye industristrategi fra 2020¹⁰, som identificerer områder med strategisk afhængighed, der kan føre til sårbarheder såsom forsyningsknaphed eller cybersikkerhedsrisici. Forslaget er desuden i overensstemmelse med målene for observatoriet for kritiske teknologier, som skal bidrage til at identificere Unionens nuværende og eventuelle fremtidige digitale strategiske afhængighed og bidrage til at styrke den digitale suverænitet.

Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Afgørelsen bygger også på eksisterende politikforslag (f.eks. forordningen om datastyring¹¹, retsakt om digitale tjenester¹², retsakt om digitale markeder¹³ og forslag under strategien

⁹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Europas digitale fremtid i støbeskeen, COM(2020) 67 final, 19.2.2020.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning" COM(2021) 350 final.

¹¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk datastyring (forordning om datastyring), COM(2020) 767 final.

for cybersikkerhed¹⁴) og Unionens budgetinstrumenter (f.eks. samhørighedsprogrammer, det tekniske støtteinstrument, programmet for et digitalt Europa¹⁵, Horisont Europa¹⁶ og InvestEU¹⁷) og på minimumsøremærkingen på 20 % til digital omstilling i genopretnings- og resiliensfaciliteten¹⁸. Forslaget er i overensstemmelse med strategien for EU's sikkerhedsunion¹⁹, EU's dagsorden for færdigheder og handlingsplanen for digital uddannelse²⁰ og bygger på den strategiske fremsynsrapport 2021²¹, som understøtter EU's globale lederskab på vejen mod 2050.

Forslaget er i overensstemmelse med de initiativer, som Kommissionen har fremlagt i forbindelse med pakken om den grønne pagt²².

Politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti" vedrører kun EU-medlemsstater. Samarbejdet med tredjelande fortsætter parallelt, hvilket også er beskrevet i meddelelsen om det digitale kompas. Især skal samarbejdet med EU's naboskabs- og udvidelsepartnerne også omhandle relevante elementer fra politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti" og hente viden fra programmet, så man kan arbejde mod en fuld integration på relevante områder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for denne afgørelse er artikel 173, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

I henhold til artikel 173, stk. 3, i TEUF kan Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg træffe afgørelse om særlige foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes foranstaltninger

¹² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et indre marked for digitale tjenester (retsakt om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF, COM(2020) 825 final.

¹³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder), COM(2020) 842 final.

¹⁴ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet: EU's strategi for cybersikkerhed for det digitale årti, JOIN/2020/18 final.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240, EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013, EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017, EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten, EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.

¹⁹ Meddelelse om strategien for EU's sikkerhedsunion. COM(2020) 605 final.

²⁰ Meddelelse om handlingsplanen for digital uddannelse 2021-2027. COM(2020) 624 final.

²¹ COM(2021) 750 final af 8.9.2021 — "Strategisk fremsynsrapport 2021 — EU's kapacitet og frihed til at handle".

²² https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da.

for at sikre, at de nødvendige betingelser for EU-industriens konkurrenceevne er til stede. Retsgrundlaget er hensigtsmæssigt, da afgørelsen har til formål at fremskynde den digitale omstilling af EU's industri, styrke den digitale suverænitet, styrke den industrielle kapacitet, lette udviklingen af innovative nystartede virksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og tilskynde til nye investeringer i innovation, forskning og teknologisk udvikling.

I den forbindelse er det særligt relevant, at forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten indeholder bestemmelser om reformer og investeringer i digitale teknologier, infrastruktur, færdigheder og processer for at forbedre Unionens globale konkurrenceevne og bidrage til at gøre den mere modstandsdygtig, mere innovativ og mindre afhængig ved at diversificere centrale forsyningskæder. Især reformer og investeringer bør fremme digitaliseringen af tjenesteydelser og udviklingen af digital infrastruktur og datainfrastruktur, klynger og digitale innovationsknudepunkter samt åbne digitale løsninger. Den digitale omstilling bør også tilskynde til digitalisering af SMV'er. Investeringer i digitale teknologier bør overholde princippet om interoperabilitet og energieffektivitet og være i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende persondataskytselse, muliggøre deltagelse af SMV'er og nystartede virksomheder og fremme anvendelsen af open source-løsninger.

Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Initiativet vedrører et område med delt kompetence, hvor relevante grænseoverskridende og tværnationale problemer bør løses.

Den digitale omstilling vedrører alle politikområder og kræver en fælles indsats fra en bred vifte af interessenter og inddragelse af medlemsstaterne, herunder på tværs af grænserne. Udfordringerne i forbindelse med opfyldelsen af målsætningerne og målene vil kræve en hurtig og koordineret indsats på EU-plan. Når man vedtager fælles principper og mål, samler ressourcerne, opbygger kapacitet og udbreder løsningerne bredt i hele Unionen, kan det styrke hele EU's økonomi og gøre det muligt for Unionen at konkurrere globalt og bidrage til en global digital omstilling, der er forankret i europæiske grundlæggende værdier og rettigheder. Hvis det ikke lykkes at investere i og udbrede teknologier og udvikle digitale færdigheder hos borgerne, så de fuldt ud kan udnytte de digitale teknologier, kan det begrænse EU's evne til at løse de aktuelle udfordringer vedrørende klima og bæredygtighed.

En indsats på EU-plan er det bedste middel til at sikre, at de europæiske aktører bidrager til de fælles visioner, målsætninger og mål, og at der vedtages fælles teknologiske køreplaner, der danner grundlag for globale standarder og normer. Det er afgørende for at skabe stordriftsfordele, bred udbredelse og den kritiske masse, der er nødvendig for at opbygge banebrydende kapacitet og dermed begrænse (eller helt undgå) en fragmenteret indsats i EU og suboptimale nationale løsninger.

Det forventes, at den nye forvaltningsform på grund af rammerne for rapportering og den funktionelle mekanisme til overvågning og samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil medføre bredere økonomiske, sociale og miljømæssige fordele for medlemsstaterne og interessenterne. Den robuste overvågnings- og samarbejdsmechanisme bidrager til at sikre, at EU og medlemsstaterne i fællesskab når målene for det digitale årti og finder koordinerede og effektive løsninger på fælles udfordringer på en økonomisk overkommelig måde. En bred rapportering skal sikre gennemsigtighed for alle interessenter. Det er helt afgørende i betragtning af de betydelige investeringsbehov i forbindelse med den digitale omstilling over de kommende ti år.

Proportionalitetsprincippet

Dette forslag bygger på eksisterende politiske initiativer og retlige rammer og står i et rimeligt forhold til de fastlagte mål og målsætninger. Politikprogrammet supplerer meddelelsen om et digitalt kompas, som danner udgangspunkt for dets udarbejdelse, og er godkendt i den fulde ordlyd af Det Europæiske Råd.

Derudover går forslaget ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål og målsætninger, idet det medfører etablering af en ny mekanisme for struktureret og gennemsigtigt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som skal føre til aftaler om politik, foranstaltninger og tiltag på nationalt plan og på EU-plan. Desuden fastsættes det i forslaget, at Kommissionen kan anbefale medlemsstaterne politikker, foranstaltninger og tiltag, der skal iværksættes på EU-plan og på nationalt plan. Det gælder især medlemsstater, hvor fremskridtene mod at opfylde de fastsatte målsætninger og mål er utilstrækkelige, eller hvor der er konstateret mangler i den årlige rapport om status over det digitale årti og den efterfølgende samarbejdsproces. Hvis en medlemsstat ikke vedtager tilpasninger af den nationale strategiske køreplan for det digitale årti under hensyntagen til Kommissionens anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag, eller hvis årsagerne til, at de ikke gør det, anses for at være utilstrækkelige, kan Kommissionen vedtage en henstilling, herunder en specifik analyse af, hvordan de påviste mangler kan påvirke opfyldelsen af målsætningerne og de digitale mål på EU-plan. Medlemsstaterne bør i videst muligt omfang følge henstillingerne, og hvis de beslutter ikke at efterkomme en henstilling eller en væsentlig del heraf, bør de give en begrundelse herfor, som offentliggøres.

Valg af retsakt

Meddelelsen om et digitalt kompas omtaler et digitalt kompas som et digitalt politikprogram, der skal vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet via den "almindelige lovgivningsprocedure".

Da politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti" primært henvender sig til medlemsstaterne og etablerer en samarbejdsmechanisme mellem Kommissionen og medlemsstaterne, er det mest hensigtsmæssige retlige instrument en afgørelse. En afgørelse gør overvågnings- og samarbejdsmechanismen, der skal benyttes af Kommissionen og medlemsstaterne, bindende for at understøtte og indfri de vejledende EU-mål, der er fastsat i afgørelsen. En afgørelse har umiddelbare direkte virkninger for dem, den omhandler.

Det foreslås derfor at vedtage politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti" i form af en afgørelse baseret på artikel 288, stk. 4, i TEUF. En sådan afgørelse er bindende i alle enkeltheder, angiver, hvem den er rettet til, og er kun bindende for dem.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Høringer af interesserede parter

Kommissionen opfordrede interessenter og borgere til at komme med indlæg om formålet med og anvendelsesområdet for det politiske program og programmets konkrete foranstaltninger. De modtagne tilbagemeldinger er taget i betragtning. Kommissionen

offentliggjorde en køreplan²³ for en svarperiode på fire uger (24. juni til 22. juli 2021). Desuden iværksatte Kommissionen en målrettet offentlig høring over seks uger²⁴ (22. juni til 3. august 2021) for at give alle interesserede parter mulighed for at komme med input og for at måle og generere støtte fra en bred interessentkreds til udviklingen af politikprogrammet. Der blev også skabt et rum på Futurium-platformen²⁵ til interaktion med interessenter om specifikke spørgsmål. For at sikre størst mulig inddragelse af alle relevante interessenter, herunder repræsentanter for erhvervslivet, samfundet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, afholdt Kommissionen også et arrangement på højt plan (digital forsamling den 1. juni), deltog i interinstitutionelle drøftelser med medlovgiverne (Europa-Parlamentet og Rådet) og gennemførte en høring med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Europæiske Regionsudvalg.

De interessenter, der deltog i høringen, støttede generelt Kommissionens initiativ og hensigten om at understøtte EU's digitale ambitioner med en konkret overvågnings- og rapporteringsmekanisme. De støtter, at Kommissionen tager det næste skridt og etablerer en særlig overvågnings- og samarbejdsmekanisme til strukturering af samarbejdet mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne. Den eksisterende struktur, overvågning og rapportering skal tilpasses og styrkes på EU-plan, og derfor kan et struktureret samarbejde samt procesovervågning og rapportering på EU-plan tilføre en betydelig merværdi til den fælles vision for et Europa, der er klar til den digitale tidsalder.

Mange af respondenterne påpegede, at en vellykket digital omstilling har tæt sammenhæng til de teknologier, der er udpeget i det digitale kompas. De valgte hovedpunkter er relevante, velafbalancerede og tilstrækkeligt konkrete. Respondenterne mener, at der med det kommende politiske program vil blive indført en ny overvågnings- og samarbejdsmekanisme for tæt samarbejde og effektiv koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Den strategiske tilgang er afgørende for at skabe de nødvendige forbindelser mellem medlemsstaterne på politisk plan og ekspertniveau og opnå en vellykket gennemførelse af flerlandeprojekter. Ud over målene mener respondenterne, at medlemsstaterne og Kommissionen bør gøre mere for at tilskynde til og koordinere investeringer på EU-plan inden for nogle få prioriteter, der udspringer af EU's bredere digitale dagsorden. For at sikre en komplet og velgennemført digital omstilling i hele EU og skabe fordele for de europæiske borgere, virksomheder og offentlige forvaltninger er der behov for en omfattende og tilpasset lovramme. Det vil skabe den nødvendige synlighed og sikkerhed, så private og offentlige aktører kan gennemføre de aktiviteter, der skal til for at opfylde EU's fælles digitale mål for 2030. Mange af respondenterne betragter støtte til og fremme af samarbejde og udveksling af bedste praksis på tværs af medlemsstaterne som et prioritetsområde for at skabe fremdrift i processen mod at nå målene for det digitale årti.

Nogle af respondenterne understregede også, at bidraget til de overordnede samfundsmæssige mål skal prioriteres, og at det skal sikres, at den digitale omstillings bidrag til de samfundsmæssige mål regelmæssigt vurderes, fordi kvaliteten af og retningen for den digitale vækst også er vigtig og skal sikres gennem strategiske prioriteter og principper, der anvendes sidestillet med kvantitative indikatorer. Mange understregede, at det er vigtigt at tage højde

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13089-Policy-programme-Digital-Decade-Compass_en.

²⁴ <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/consultations/consultation-and-discussion-forum-eus-2030-digital-decade-vision>.

²⁵ <https://futurium.ec.europa.eu/en/digital-compass>.

for og sikre en bedre vurdering af digitaliseringens miljømæssige effekt som led i den digitale omstilling, så miljøeffekten reduceres, samtidig med at de digitale teknologier understøtter den grønne omstilling.

Indhentning og brug af ekspertbistand

Kommissionens arbejde bygger på en solid og bred evidens, der underbygger den tilgang, der foreslås i meddelelsen om det digitale kompas og konkretiseres i det nærværende politikprogram "Vejen mod det digitale årti".

Hvad angår mål og indikatorer benytter politikprogrammet især det forbedrede indeks over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI), som er et sammensat indeks til overvågning af Europas digitale resultater og udviklingen i EU-medlemsstaterne inden for digital konkurrenceevne, herunder analyse af de nationale digitale politikker. Centrale undersøgelser til indsamling af data til DESI om bredbåndsdækning og -priser, benchmarking af e-forvaltning og virksomhedsundersøgelser bidrager også til opbygning af de relevante data. Resultattavlen for digital resiliens²⁶ giver et samlet perspektiv på EU's digitale sårbarheder og kapaciteter, også vedrørende andre former for resiliens (grøn, social og økonomisk og geopolitisk).

Ud over mange andre undersøgelser, der henvises til i meddelelsen, indeholder en McKinsey-undersøgelse fra september 2020²⁷ en opdateret og tilbundsgående analyse af EU's udfordringer i forbindelse med den digitale omstilling og de foranstaltninger, der skal til for at opnå de bedste resultater.

Konsekvensanalyse

I henhold til retningslinjerne for værktøjerne til bedre regulering vurderede Kommissionen, at en konsekvensanalyse ikke var nødvendig, og fremlagde i stedet et arbejdsdokument sammen med forslaget til afgørelse. Meddelelsen Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti, som Det Europæiske Råd havde godkendt, indeholder allerede en beskrivelse af en detaljeret overvågnings- og samarbejds mekanisme, som nøje følges i forslaget til afgørelsen. Da en række elementer var blevet fastlagt i meddelelsen (f.eks. mål, overvågnings- og samarbejds mekanisme, rammer for gennemførelsen af flerlandeprojekter), var der meget begrænset spillerum vedrørende de politiske valgmuligheder, som normalt er emnet for en konsekvensanalyse.

I overensstemmelse med meddelelsen beskriver forslaget til afgørelse fælles digitale mål inddelt i fire hovedpunkter, som omsætter EU's ambition om fuld digitalisering i EU frem til 2030 til konkrete fælles mål. Den foreslåede afgørelse præciserer blot, hvordan målopfyldelsen opgøres. Desuden baseres den nye forvaltningsform i kraft af overvågnings- og samarbejds mekanismen især på det eksisterende DESI, der er et sammensat indeks til overvågning af digitaliseringsgraden i EU. Indekset udbygges, så det afspejler de nye mål. Forslaget til afgørelse indeholder bestemmelser om en overvågnings- og samarbejds mekanisme, der skal gøre det muligt at overvåge målopfyldelsesprocessen. Eventuelle konkrete foranstaltninger, der foreslås som følge af overvågningen, vil tage form af anbefalinger baseret på en efterfølgende iterativ samarbejdsproces mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Da de konkrete foranstaltninger dermed først kan fastlægges efter

²⁶ Resultattavler for resiliens | Europa-Kommissionen (europa.eu).

²⁷ McKinsey report, [Shaping the digital transformation in Europe, september 2020](#).

etablering af overvågnings- og samarbejdsmekanismen og navnlig som et resultat af overvågningsprocessen, kan programmets præcise effekt i den henseende ikke fastslås på forhånd.

Eftersom adgang til frekvensressourcer er en væsentlig katalysator for opfyldelse af målene for det digitale årti, navnlig med henblik på at opnå en sikker, velfungerende og bæredygtig digital infrastruktur, bør medlemsstaterne også aflægge rapport om deres vedtagne og fremtidige politikker og foranstaltninger vedrørende tilsættelse af radiofrekvenser og mulighed for at anvende disse for eksisterende brugere og mulige investorer og operatører. Kommissionen kan vejlede om, hvordan sådanne politikker og foranstaltninger bedst kan tilrettelægges med henblik på at opfylde de generelle målsætninger og de digitale mål i denne afgørelse. Dette berører ikke Kommissionens mulighed for at foreslå nye strategiske frekvenspolitiske retningslinjer eller mekanismer i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018.

Politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti" omfatter også en mekanisme for en retlig struktur, der muliggør en hurtig og fleksibel etablering og gennemførelse af flerlandeprojekter, navnlig med henblik på udrulning af store digitale infrastrukturer og/eller tjenester på tværs af landene. Det bør være muligt at kombinere midler fra centralt forvaltede EU-programmer med ressourcer, som medlemsstaterne bidrager med, herunder på visse betingelser bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som forklaret i del 3 i Kommissionens vejledning til medlemsstaterne om genopretnings- og resiliensplaner²⁸. Den retlige struktur skal omfatte standardordninger for fælles anliggender såsom projektstyring, ansvar, ejerskab og datastyring samt kombination af flere finansieringskilder, bl.a. direkte og indirekte forvaltede EU-programmer, medlemsstaternes bidrag og privat finansiering. Det vil give mulighed for at gennemføre flerlandeprojekter, og mekanismen vil fortsat være frivillig for medlemsstaterne. De nøjagtige oplysninger om finansiering, gennemførelse og deltagelse i bestemte projekter samt de specifikke områder fastsættes ikke i dette politikprogram. De vil blive tilgængelige i de kommende år og afhænge af støtten fra medlemsstaterne.

Som det fremgår af ovenstående, indeholder forslaget ikke konkrete indholdsmæssige politiske valg. Det omhandler en metode- og forvaltningsmæssig ramme, som er neutral i forhold til de fremtidige konkrete foranstaltninger, der skal baseres på den. De detaljerede virkninger af den foreslåede ramme afhænger af den videre gennemførelse (og dermed operationalisering) på EU-plan og nationalt plan. På grundlag af ovenstående har Kommissionen samlet den foreliggende dokumentation i et arbejdsdokument, der ledsager forslaget. Navnlig med hensyn til flerlandeprojekter viser arbejdsdokumentet, at det for det første er nødvendigt med en proceduremæssig ramme for at fremskynde gennemførelsen af MCP, og for det andet, at det er nødvendigt at give medlemsstaterne mulighed for at gennemføre MCP ved hjælp af et nyt instrument, som kan anvendes, hvis der ikke foreligger eksisterende instrumenter, der egner sig til et givet flerlandeprojekt. Det nye instrument, det europæiske konsortium for digital infrastruktur (EDIC), indebærer ikke konkret oprettelse af et nyt EU-organ og er ikke rettet mod et specifikt flerlandeprojekt. Det supplerer EU's værktøjskasse, så det nu bliver muligt at kombinere finansiering fra medlemsstaterne, EU-budgettet og private investeringer med henblik på etablering og drift af infrastrukturer og tjenester af fælles interesse uden for forskningsområdet.

²⁸ Bruxelles, 22.1.2021, SWD(2021) 12 final.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet. Navnlig vil Kommissionens nye opgaver med hensyn til at fremme flerlandeprojekter blive udført med brug af ressourcer, som ellers ville være brugt i forbindelse med ad hoc-støtte til medlemsstaternes projekter på de områder, der er omfattet af flerlandeprojekter. Ved at samle ressourcerne kan der opnås effektivitetsgevinster uden ekstra omkostninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Overvågning af gennemførelse, evaluering og rapportering er beskrevet mere detaljeret i den konkrete bestemmelse nedenfor. Kommissionen vil konkret aflægge en årlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af "Vejen mod det digitale årti" i "**Rapport om status over det digitale årti**". Rapporteringen indebærer en overvågnings- og samarbejds mekanisme mellem Kommissionen og medlemsstaterne, som beskrives nærmere i de specifikke bestemmelser nedenfor.

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Afgørelsens genstand og anvendelsesområde er fastlagt i **artikel 1**, som fastlægger politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti", herunder en tilhørende overvågnings- og samarbejds mekanisme samt overvågning. I **artikel 2** beskrives afgørelsens generelle målsætninger, som er at fremme et sikkert og åbent digitalt miljø med mennesker i centrum, styrke medlemsstaternes kollektive modstandsdygtighed; etablere sikker og tilgængelig digital infrastruktur; støtte udrulning og brug af digital kapacitet; sikre adgang til det demokratiske liv og offentlige onlinetjenester; sikre, at digitale infrastrukturer og teknologier bliver mere bæredygtige og energi- og ressourceeffektive; og sikre, at alle eksisterende politikker, der er relevante for opfyldelsen af de digitale mål, inddrages for bedst muligt at understøtte den digitale omstilling.

Artikel 3 indeholder definitionerne af en række begreber, der anvendes i afgørelsen.

Artikel 4 beskriver de mål inddelt i fire hovedpunkter, som EU-institutionerne og medlemsstaterne bør samarbejde om, nemlig en digitalt kvalificeret befolkning og højtuddannede fagfolk på det digitale område, sikre og velfungerende bæredygtige digitale infrastrukturer, digital omstilling af erhvervslivet og digitalisering af offentlige tjenester. De fire hovedpunkter er inddelt i forskellige dimensioner og underdimensioner. Kommissionen skal inden juni 2026 gennemgå målene under hensyntagen til den teknologiske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling.

Processen med at opfylde målene på EU-plan bliver overvåget (**artikel 5**) via indekset over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI). Til det formål vil en del af dimensionerne og indikatorerne i DESI blive justeret i forhold til de mål, der er fastsat i afgørelsen. Overvågningen af processen med at nå 2030-målene er baseret på centrale resultatindikatorer, der defineres af Kommissionen i DESI på årsbasis i samråd med medlemsstaterne, samt på de forventede forløb på EU-plan, som Kommissionen har fastlagt i tæt samarbejde med medlemsstaterne. Kommissionen har beføjelse til i en gennemførelsesretsakt at udarbejde en liste over de centrale resultatindikatorer, der skal anvendes til overvågning af de enkelte digitale mål, når det er nødvendigt for en effektiv overvågning eller for at tage højde for den teknologiske udvikling. Overvågningen kan også

omfatte en vurdering ved hjælp af "trafiklys". Det er et rapporteringssystem, hvor farverne på trafiklysene (dvs. grøn, gul eller rød) angiver, om de tendenser, der observeres på EU-plan, er tilfredsstillende med hensyn til opfyldelse af en given nøgleindikator sammenlignet med den forventede udvikling.

Som beskrevet i **artikel 6** aflægger Kommissionen årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet med status over Unionens digitale omstilling i rapporten om status over det digitale årti. DESI indgår i denne rapport. Rapporten skal dække den digitale omstilling, navnlig opfyldelse af visionen for 2030 og de underliggende digitale mål, samt en mere generel status over opfyldelse af de generelle målsætninger og de digitale principper, der er nedfældet i [indsæt titlen på den højtidelige erklæring]. Rapporten skal også indeholde anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag rettet mod medlemsstaterne samt forslag til fælles tilsagn, som Kommissionen og medlemsstaterne tilslutter sig. I rapporten kan Kommissionen udpege anbefalede handlinger i form af politikker, foranstaltninger og tiltag, der skal gennemføres af medlemsstaterne på områder, hvor opfyldelsen af de digitale mål vurderes at være utilstrækkelig, og som bør indarbejdes i medlemsstaternes nationale strategiske køreplaner for det digitale årti. Alle anbefalede foranstaltninger skal inddrage resultaterne af samarbejdsdialogen, herunder bemærkninger fra medlemsstaterne efter den forudgående rapportaflæggelse. Kommissionen kan især anbefale at gennemføre særlige lovgivningsmæssige tiltag eller offentlig intervention, der kan fremme yderligere investeringer i digitale teknologier og kapaciteter, herunder gennem udvikling af flerlandeprojekter.

I henhold til **artikel 7** skal medlemsstaterne senest fem måneder før offentliggørelsen af rapporten om status over det digitale årti forelægge Kommissionen nationale strategiske køreplaner for det digitale årti ("nationale strategiske køreplaner for det digitale årti"). I køreplanerne skitserer medlemsstaterne de vigtigste nuværende og planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag med henblik på at nå målsætningerne og målene for det digitale årti; forventede nationale forløb på baggrund af vejledning fra Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne; en tidsplan for gennemførelsen af de planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag, herunder en vurdering af, hvornår resultaterne af de pågældende politikker og foranstaltninger forventes i forhold til opfyldelse af målene; en generel oversigt over de nødvendige investeringer for at nå de målsætninger, mål og tiltag, der er fastsat i de nationale køreplaner, samt en generel vurdering af investeringskilderne. De nationale strategiske køreplaner for det digitale årti kan også omfatte et forslag til flerlandeprojekter. Om nødvendigt bør medlemsstaterne fremlægge en justering af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti under hensyntagen til konklusionerne i den årlige rapport om status over det digitale årti bestående af politikker, foranstaltninger og tiltag, som de ønsker at iværksætte for at fremme processen på de områder, der er omfattet af de digitale mål. Kommissionen tilbyder vejledning til medlemsstaterne til udarbejdelse af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti, herunder sammenhængen mellem Unionens og de nationale planlagte forløb, og hvordan medlemsstaterne bør omsætte Unionens planlagte forløb i de nationale forløb under hensyntagen til forskellige nationale udgangspunkter, ressourcer, komparative fordele og andre relevante faktorer.

Artikel 8 indeholder bestemmelser om det årlige samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre, at målsætningerne og målene for det digitale årti opfyldes gennem en kombination af EU-initiativer og relevante nationale politikker under hensyntagen til de digitale politikkers og EU-målenes grænseoverskridende dimension, herunder især udviklingen af det indre marked. Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder tæt sammen om at udpege metoder til at afhjælpe mangler på områder, hvor processen forløber

utilfredsstillende i forhold til at opfylde et eller flere af de digitale mål, eller hvor den seneste statusrapport og tilgængelige data peger på væsentlige mangler og utilstrækkeligheder. I den sammenhæng er medlemsstaterne forpligtet til at fremlægge de politikker og foranstaltninger, de har planlagt, vedtaget eller gennemført.

Som led i samarbejdsdialogen undersøger Kommissionen og medlemsstaterne ligeledes, hvordan de kollektivt og individuelt har gennemført de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag, der indgår i rapporten for det foregående år. Vurderingen omfatter effekten af medlemsstaternes foranstaltninger og tiltag og/eller et skøn over, hvornår en effekt forventes. Den dækker ligeledes behovet for at vedtage foranstaltninger eller tiltag for at justere eller supplere de eksisterende.

Undervejs i det årlige samarbejde kan Kommissionen og en eller flere medlemsstater påtage sig fælles forpligtelser, herunder oprettelse af MCP'er, og blive enige om foranstaltninger og tiltag på EU-plan og nationalt plan, bl.a. under hensyntagen til gennemførelsen af andre digitale politikker og initiativer. De fælles forpligtelser og andre foranstaltninger iværksættes for at fremme processen med at opfylde målene for det digitale årti i overensstemmelse med de planlagte forløb, der omtales i rapporten om status over det digitale årti. Kommissionen og de enkelte medlemsstater kan anmode om et møde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Et sådant møde afholdes især, når en medlemsstat foreslår at iværksætte et nyt flerlandeprojekt eller en fælles aktion, der kræver deltagelse af andre medlemsstater. De berørte medlemsstater eller Kommissionen kan også anmode om, at der iværksættes en peerevaluering.

I henhold til **artikel 9** har Kommissionen mulighed for at vedtage særskilte henstillinger, hvis en medlemsstat ikke ændrer sine nationale strategiske køreplaner for det digitale årti i overensstemmelse med de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag eller giver en tilstrækkelig forklaring på, hvorfor den ikke ønsker at gennemføre de anbefalede foranstaltninger. Den pågældende medlemsstat skal efterkomme henstillingen bedst muligt og gøre rede for, hvordan gennemførelsen er planlagt. Kommissionens henstillinger fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. De politikker, foranstaltninger og tiltag, som Kommissionen anbefaler i rapporten, samt Kommissionens særskilte henstillinger bør supplere de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat inden for rammerne af det europæiske semester.

Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne skal foregå åbent, effektivt og gennemsigtigt og med en passende struktur, der er fastlagt af Kommissionen (**artikel 10**). En sådan struktur kan også fungere som forum for peerevaluering mellem medlemsstaterne. For at sikre gennemsigtighed og offentlig deltagelse samarbejder Kommissionen og medlemsstaterne desuden med alle interesserede parter (herunder på nationalt, regionalt og lokalt plan, navnlig medlemsstaternes organer for digital omstilling i den offentlige sektor og med arbejdsmarkedets parter, borgerne og civilsamfundet) (**artikel 11**).

Artikel 12 indeholder bestemmelser om flerlandeprojekter og fastsætter de mål, der karakteriserer et flerlandeprojekt. På overordnet niveau beskriver målene projektets bidrag til Unionens mål for digital omstilling frem til 2030. De omsættes herefter til mere operationelle krav. I henhold til artikel 12 har Kommissionen beføjelse til at fremsætte en henstilling om etablering af et flerlandeprojekt eller opfordre en medlemsstat til at deltage i et flerlandeprojekt samt muligheden for at etablere eller deltage i flerlandeprojekter under fælles forpligtelse. En vejledende liste over mulige aktivitetsområder, hvor der kan etableres flerlandeprojekter, findes i **bilaget**.

Reglerne for udvælgelse og gennemførelse af flerlandeprojekter findes i **artikel 13**. For det første fastsættes det i denne artikel, at Kommissionen vedlægger et bilag til rapporten om status over det digitale årti, hvori den fremlægger de strategiske principper og prioriteter for gennemførelsen af flerlandeprojekter og en ajourført liste over de projekter, der er udvalgt til gennemførelse. For det andet stilles en åben liste over mulige gennemførelsesinstrumenter til rådighed. Hvis eksisterende gennemførelsesinstrumenter anvendes, bevirker denne afgørelse ikke en ændring af de regler, der gælder for instrumenterne, og de skal overholdes fuldt ud.

De proceduremæssige rammer for fremskyndelse af gennemførelsen af flerlandeprojekter er fastsat i **artikel 14**. En koordineringsmekanisme i to faser er planlagt og skal gennemføres i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Som første skridt opfordres alle medlemsstater til at tilkendegive deres interesse i gennemførelsen af specifikke flerlandeprojekter. Forudsat at der er tilstrækkelig interesse fra medlemsstaterne, udstikker Kommissionen som andet skridt retningslinjer for den gennemførelsesmekanisme, der vurderes som bedst egnet til gennemførelsen af et givet projekt samt andre strategiske gennemførelsesaspekter. Der kan også ydes teknisk bistand og anden støtte under hele projektets gennemførelse.

Artikel 15 beskriver en gennemførelsesmekanisme i form af et konsortium for en europæisk digital infrastruktur (EDIC). Det forventes, at et EDIC hovedsagelig vil blive anvendt i forbindelse med flerlandeprojekter, som ikke kan gennemføres under de eksisterende gennemførelsesmekanismer. Som det yderligere er fastsat i denne artikel, har et EDIC status som juridisk person. Det betyder, at når der ansøges om EU-tilskud, optræder et EDIC som ansøger og ansøger ved at indsende forslag til en indkaldelse eller invitation fra det støtteydende organ. Med undtagelse af en tilskudsaftale med flere modtagere kan ansøgningen ikke indgives af tredjepart, f.eks. af en medlemsstat på vegne af et EDIC.

I **artikel 16** fastsættes det, at et EDIC kan etableres efter anmodning fra medlemsstaterne ved en kommissionsafgørelse, der vedtages efter udvalgsproceduren.

De efterfølgende artikler indeholder de nødvendige regler for problemfri drift af et EDIC. **Artikel 17** omhandler regler for medlemskab, hvor medlemsstater, der yder finansielle eller ikkefinansielle bidrag, er stemmeberettigede medlemmer, og andre medlemsstater kan være observatører. **Artikel 18** indeholder bestemmelser om en forvaltningsmekanisme, hvor Kommissionen har vetoret under nøje beskrevne omstændigheder. **Artikel 19** indeholder minimumskrav, som vedtægterne skal opfylde.

Endelig er de ansvarsregler, der gælder for et EDIC, fastsat i **artikel 20**, lovvalg og jurisdiktion i **artikel 21**, reglerne om likvidation i **artikel 22** og om indberetning og kontrol i **artikel 23**.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**om etablering af politikprogrammet for 2030: "Vejen mod det digitale årti"**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt artikel 173, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse "Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" af 9. marts 2021³ ("meddelelsen om det digitale kompas") fremlagde Kommissionen sin vision for 2030 om at styrke både borgere og virksomheder i forbindelse med den digitale omstilling. I den digitale omstilling af økonomien og samfundet bør EU inddrage faktorer som digital suverænitet, inklusion, lighed, bæredygtighed, modstandsdygtighed, sikkerhed, forbedring af livskvaliteten, respekt for borgernes rettigheder og forhåbninger, og derudover bør omstillingen bidrage til en dynamisk, ressourceeffektiv og retfærdig økonomi og et retfærdigt samfund i Unionen.
- (2) I sin erklæring af 25. marts 2021 anså Det Europæiske Råd meddelelsen om det digitale kompas som et skridt mod at kortlægge Europas digitale udvikling i det næste årti og bekræftede den fastlagte vision, herunder idéen om et politikprogram med en robust forvaltningsstruktur og rammer til at lette gennemførelsen af flerlandeprojekter, der er nødvendige for Europas digitale omstilling på kritiske områder. Rådet opfordrede desuden Kommissionen til at udvide Unionens politiske værktøjskasse til den digitale omstilling, både på EU-plan og nationalt plan, og til at anvende alle tilgængelige instrumenter fra industri-, handels- og konkurrencepolitikken, færdigheder og uddannelse, forsknings- og innovationspolitik og langsigtede finansieringsinstrumenter for at fremme den digitale omstilling.

¹ EUT C af , s. .

² EUT C af , s. .

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" COM/2021/118 final/2.

- (3) Som beskrevet i Kommissionens meddelelse om ajourføring af den nye industristrategi fra 2020⁴ er det nødvendigt for Den Europæiske Union at udpege kritiske teknologisystemer og strategiske sektorer, afhjælpe strategiske svagheder og afhængigheder med stor risiko, som kan føre til forsyningsknaphed eller cybersikkerhedsrisici, og at fremme den digitale omstilling. Det understreger betydningen af, at medlemsstaterne samler ressourcerne og støtter industriens bestræbelser på at afhjælpe afhængigheder og udvikle den strategiske kapacitet, der er behov for. Dette stemmer overens med analysen i den strategiske fremsynsrapport 2021⁵. Inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten og udarbejdelsen af nationale genopretnings- og resiliensplaner opfordrede Kommissionen medlemsstaterne til at koordinere indsatsen og prioritere flerlandeprojekter på det digitale område. Det understreger behovet for, at Kommissionen støtter medlemsstaternes koordineringsindsats, og at Unionen råder over gennemførelsesmekanismer, der fremmer fælles investeringer og muliggør gennemførelse af flerlandeprojekter. I forbindelse med andre initiativer fra Kommissionen såsom observatoriet for kritiske teknologier⁶ bør der oprettes en forvaltningsstruktur til gennemførelse af meddelelsen om det digitale kompas, som også bidrager til at identificere Unionens nuværende og mulige fremtidige strategiske digitale afhængigheder og til at styrke den digitale suverænitet.
- (4) I Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt⁷ understreges det, at Europa bør udnytte potentialet i den digitale omstilling, som er en vigtig katalysator for at nå målene i den grønne pagt. Unionen bør fremme og investere i den nødvendige digitale omstilling, da digitale teknologier er en afgørende katalysator for at nå bæredygtighedsmålene i den grønne pagt inden for mange forskellige sektorer. Digitale teknologier såsom kunstig intelligens, 5G, cloudcomputing og edge computing samt tingenes internet kan tage fart og maksimere virkningerne af de politikker, der fokuserer på håndtering af klimaændringer og beskyttelse af miljøet. Digitaliseringen giver også nye muligheder for fjernovervågning af luft- og vandforurening eller for overvågning og optimering af, hvordan energi- og naturressourcerne bruges. Europa har brug for en digital sektor, der sætter bæredygtighed i centrum og sikrer, at digitale infrastrukturer og teknologier bliver verificerbart mere bæredygtige og energi- og resourceffektive og bidrager til en bæredygtig cirkulær og klimaneutral økonomi og et bæredygtigt klimaneutralt samfund i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt.
- (5) De foranstaltninger, der er planlagt i meddelelsen om det digitale kompas, bør gennemføres for at øge effekten af de tiltag, der er fastlagt i strategien for Europas digitale fremtid, og bygge på eksisterende EU-instrumenter (såsom samhørighedsprogrammer, det tekniske støtteinstrument, Europa-Parlamentets og

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning" af 5.5.2021, COM(2021) 350 final.

⁵ COM(2021) 750 final af 8.9.2021 — "Strategisk fremsynsrapport 2021 — EU's kapacitet og frihed til at handle".

⁶ Handlingsplan for synergier mellem civil-, forsvars- og rumindustrierne af 22.2.2021, COM(2021) 70 final, aktion 4.

⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Den europæiske grønne pagt" af 11.12.2019, COM/2019/640 final.

Rådets forordning (EU) 2021/694⁸, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523¹⁰) og på de midler, der er afsat til digital omstilling i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241¹¹. Ved denne afgørelse bør der derfor oprettes et politikprogram "Vejen mod det digitale årti" for at sikre, fremskynde og præge en vellykket digital omstilling af Unionens økonomi og samfund.

- (6) For at følge Unionens kurs med hensyn til tempoet i den digitale omstilling bør der fastsættes digitale mål. Målene bør fastsættes for konkrete områder, hvor der i fællesskab bør gøres fremskridt inden for Unionen. Målene følger de fire hovedpunkter, der er udpeget i meddelelsen om det digitale kompas, og som er udpeget som væsentlige områder for den digitale omstilling i Unionen: digitale færdigheder, digital infrastruktur, digitale virksomheder og digitale offentlige tjenester.
- (7) Digitale færdigheder, både grundlæggende og avancerede, er afgørende for at styrke den kollektive modstandsdygtighed i EU's samfund. Digitalt stærke og kompetente borgere vil kunne udnytte mulighederne i det digitale årti. Derudover skal digitale uddannelser fremme en arbejdsstyrke, hvor folk kan tilegne sig specialiserede digitale færdigheder for at få job af høj kvalitet og mere vellønnede karrierer i langt højere grad end i dag og med en ligelig fordeling mellem kvinder og mænd. Desuden er en vigtig katalysator for at udnytte fordelene ved digitalisering, for yderligere teknologisk udvikling og for Europas digitale lederskab en bæredygtig digital infrastruktur for konnektivitet, mikroelektronik og evnen til at behandle omfattende data. Der er behov for fremragende og sikker konnektivitet for alle og overalt i Europa, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder¹². Behovet for båndbredde til upload og download i samfundet som hele vokser konstant. Senest i 2030 bør net med gigabithastigheder være tilgængelige på overkommelige vilkår for alle, der har behov for eller ønsker det. Mikroprocessorer er allerede i dag udgangspunktet for de fleste strategiske værdikæder, og efterspørgslen forventes at blive endnu større i fremtiden, navnlig på de mest innovative typer. Klimaneutrale, meget sikre edge-knudepunkter, der sikrer adgang til datatjenester med lav latenstid, uanset hvor virksomhederne er beliggende, samt kvantekapacitet forventes også at være afgørende katalysatorer.
- (8) Ud over at være katalysatorer for udviklingen vil de nævnte teknologier være centrale for udviklingen af nye produkter, nye fremstillingsprocesser og nye forretningsmodeller baseret på retfærdig dataudveksling i dataøkonomien. Omstillingen af virksomheder vil afhænge af deres evne til hurtigt og bredt at indføre nye digitale teknologier, herunder i økosystemer for industrier og tjenesteydelser, der i øjeblikket halter bagefter.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

¹² En langsigtet vision for EU's landdistrikter. COM(2021) 345 final.

- (9) Det demokratiske liv og de offentlige tjenester kommer også i høj grad til at afhænge af digitale teknologier, og derfor bør de være fuldt tilgængelige for alle som det bedst egnede digitale miljø, der sikrer brugervenlige, effektive og individualiserede tjenester og værktøjer med høje standarder for sikkerhed og databeskyttelse.
- (10) Kommissionen bør revidere de digitale mål senest i juni 2026 for at vurdere, om de stadig svarer til det høje ambitionsniveau for den digitale omstilling, og ajourføre dem eller om nødvendigt indføre yderligere digitale mål.
- (11) En harmonisk, inkluderende og stabil proces frem mod den digitale omstilling og opfyldelsen af Unionens digitale mål kræver en omfattende, robust, pålidelig, fleksibel og gennemsigtig styring baseret på tæt samarbejde og koordinering mellem Unionens institutioner, organer og agenturer og medlemsstaterne. En passende mekanisme bør sikre koordinering af konvergens samt ensartethed og effektivitet i politikker og foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan. Derfor er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om en overvågnings- og samarbejdsmechanisme til gennemførelse af meddelelsen om det digitale kompas.
- (12) Mekanismen bør omfatte et forbedret overvågningssystem til afdækning af mangler i Unionens strategiske digitale kapacitet. Den bør også omfatte en rapporteringsmekanisme, bl.a. om opfyldelsen af visionen for 2030 og tilsvarende digitale mål samt om en mere generel status over opfyldelsen af målene i denne afgørelse. Den bør omfatte etablering af en ramme for samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne om at finde løsninger, der kan afhjælpe mangler, og beskrive målrettede foranstaltninger til løsning af udfordringerne.
- (13) Indekset for den digitale økonomi og det digitale samfund ("DESI")¹³ bør indgå i rapporten om status over det digitale årti og bør anvendes til at overvåge processen med at opfylde de digitale mål. Overvågningen bør inkludere en analyse af de indikatorer, der måler udviklingen på medlemsstatsniveau, nationale politikker og initiativer, der understøtter opfyldelsen af målene i denne afgørelse, samt horisontale og tematiske analyser, der viser udviklingen i den digitale omstilling af de europæiske økonomier og rangordner medlemsstaternes resultater. Navnlig bør dimensionerne og indikatorerne i DESI afstemmes i forhold til de mål, der er fastsat i afgørelsen. For hvert mål for den digitale udvikling bør centrale resultatindikatorer (KPI'er) fastsættes i gennemførelsesretsakter, der skal vedtages af Kommissionen. KPI'erne bør ajourføres, når det er nødvendigt for en fortsat effektiv overvågning og for at tage højde for den teknologiske udvikling. Mekanismen til dataindsamling i medlemsstaterne skal udvides, så den giver en uddybende status på processen med at opfylde de digitale mål samt oplysninger om de relevante politikker, programmer og initiativer på nationalt plan. På grundlag af revisionerne, og i øvrigt hvis det er nødvendigt, bør Kommissionen i samråd med medlemsstaterne udarbejde en køreplan for fremtidige dataindsamlingsbehov. Ved fastlæggelsen af DESI bør Kommissionen i vid udstrækning basere sig på officielle statistikker, der er indsamlet i forbindelse med forskellige EU-undersøgelser om informationssamfundet¹⁴. Kommissionen bør

¹³ DESI er et årligt sæt analyser og måleindikatorer, som siden 2014 har været anvendt til at overvåge den samlede udvikling i Europa og til at belyse de enkelte medlemsstaters indsats på det digitale område, hvilket har bidraget til processen bag det europæiske semester og de landespecifikke henstillinger.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1006/2009 af 16. september 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 808/2004 om EF-statistikker om informationssamfundet (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 31).

via specifikke undersøgelser indsamle data for de relevante indikatorer, der ikke måles i EU-undersøgelserne.

- (14) For at holde medlovgiverne orienteret om fremskridtene i den digitale omstilling i Unionen bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport om status over det digitale årti, der indeholder en oversigt over og analyse af den digitale omstilling i Unionen og en evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til målene for det digitale årti og de digitale mål for perioden frem til 2030. Rapporten om status over det digitale årti og især DESI bør indgå som en del af det europæiske semester, herunder aspekter vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten.
- (15) Kommissionen bør navnlig aflægge rapport om processen frem mod opfyldelse af de digitale mål med nærmere oplysninger om Unionens fremskridt i forhold til de forventede forløb for de enkelte mål, vurdering af den indsats, der er nødvendig for at nå hvert mål, herunder manglende investeringer i digital kapacitet og øget kendskab til de foranstaltninger, der er nødvendige for at styrke den digitale suverænitet. Rapporten bør også indeholde en vurdering af gennemførelsen af relevante lovgivningsforslag samt af de foranstaltninger, der er truffet på EU- og medlemsstatsplan.
- (16) På grundlag af analysen skal rapporten indeholde specifikke anbefalinger til politikker, foranstaltninger og tiltag. Når Kommissionen anbefaler politikker, foranstaltninger eller tiltag i rapporten, bør den tage højde for de seneste tilgængelige data, de indgåede fælles forpligtelser, de politikker og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, samt fremskridt med hensyn til anbefalede foranstaltninger, der er identificeret i tidligere rapporter og behandlet i løbet af det årlige samarbejde. Desuden bør Kommissionen tage højde for, at de enkelte medlemsstater har forskellige muligheder for at bidrage til opfyldelsen af de digitale mål samt de politikker, foranstaltninger og tiltag, der allerede er indført, og som anses for passende for at nå målene, selv om effekterne endnu ikke er realiseret.
- (17) Den årlige rapport om status over det digitale årti bør indeholde en redegørelse for gennemførelsen af de digitale principper, der blev godkendt i [indsæt titlen på den højtidelige erklæring].
- (18) Med henblik på at sikre, at målsætningerne for det digitale årti og de digitale mål fastsat i denne afgørelse nås, og at alle medlemsstater bidrager effektivt hertil, bør udformningen og gennemførelsen af overvågnings- og samarbejdsmekanismen sikre udveksling af oplysninger og bedste praksis gennem en konstruktiv og inklusiv dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionen.
- (19) Kommissionen bør sammen med medlemsstaterne udarbejde prognoser for, hvordan Unionen kan nå de digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse. Prognoserne bør så vidt muligt omsættes til nationale forløb af medlemsstaterne. Medlemsstaternes forskellige muligheder for at bidrage til de digitale mål bør tages i betragtning og afspejles i de nationale forløb. Disse forløb bør bidrage til at vurdere fremskridtene over tid på henholdsvis EU-plan og nationalt plan.
- (20) For at sikre, at samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne er effektivt, bør medlemsstaterne forelægge Kommissionen nationale strategiske køreplaner for det digitale årti for perioden frem til 2030 ("nationale strategiske køreplaner for det digitale årti") der, hvor det er muligt og måleligt på nationalt plan, og beskrive alle de instrumenter, der er vedtaget, planlagt eller gennemført med henblik på at bidrage til opfyldelsen på EU-plan af målene i denne afgørelse og de digitale mål. Disse nationale

strategiske køreplaner for det digitale årti bør være et afgørende redskab til koordinering af medlemsstaternes politikker og til at sikre forudsigelighed i markedet. Medlemsstaterne bør tage hensyn til relevante sektorspecifikke initiativer, både på EU-plan og nationalt plan, og sikre overensstemmelse med dem. I løbet af den årlige samarbejdsproces kan medlemsstaterne foreslå justeringer af deres nationale strategiske køreplaner for det digitale årti for at tage hensyn til udviklingen i den digitale omstilling på EU-plan og nationalt plan og for navnlig at reagere på Kommissionens anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag.

- (21) Rettidig tilrådighedsstilling af og adgang til radiofrekvenser er afgørende for at nå konnektivetsmålene i "Vejen mod det digitale årti". I denne forbindelse har medlemsstaterne og frekvensbrugerne brug for forudsigelighed og sikkerhed og samtidig fleksibilitet (baseret på udviklingen i behovene) til planlægningen af milepæle for tilrådighedsstilling af frekvenser. Navnlig i forbindelse med den hastige digitale og grønne omstillingsproces vil tidlig information om en fremtidig tilrådighedsstilling af frekvenser og oplysninger til fastsættelse af eventuelle milepæle fra centrale interessenter (såsom offentlige myndigheder, industrien og brugere) øge retssikkerheden og forudsigeligheden i investeringerne.
- (22) Eftersom tilrådighedsstilling af frekvenser er afgørende for at nå de digitale mål, navnlig en sikker, effektiv og bæredygtig digital infrastruktur, bør medlemsstaterne også rapportere om deres vedtagne og fremtidige politikker og foranstaltninger vedrørende tilgængeligheden af og muligheden for at anvende radiofrekvenser for eksisterende brugere og potentielle investorer og operatører. Uden at dette berører Kommissionens mulighed for at foreslå nye strategiske frekvenspolitiske retningslinjer eller mekanismer i henhold til artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972¹⁵, kan Kommissionen yde passende vejledning i denne henseende med henblik på at opfylde de generelle målsætninger og digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse.
- (23) Den samarbejdsbaserede dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne bør begynde med en vurdering af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og baseres på de data og vurderinger, der er fremlagt i rapporten om status over det digitale årti, samt på tilbagemeldinger fra relevante interessenter.
- (24) Samarbejdet bør derefter struktureres i en årlig cyklus. Tidsplanen for det årlige samarbejde bør tage højde for, at resultaterne af det hidtidige samarbejde skal indarbejdes, foruden de foranstaltninger, tiltag og tilpasninger af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti, der foreslås i rapporten for det følgende år.
- (25) For at fremme processen med at opfylde målene i overensstemmelse med de forventede forløb bør de medlemsstater, der i rapporten anses for at have gjort utilstrækkelige fremskridt på et givet område, foreslå tilpasningsforanstaltninger og tiltag, som de agter at iværksætte for at skabe bedre resultater på det pågældende område. Kommissionen og medlemsstaterne bør desuden undersøge, hvordan de politikker, foranstaltninger og tiltag, der blev anbefalet i rapporten for det foregående år, er blevet behandlet af medlemsstaterne samlet set og individuelt. En medlemsstat kan anmode om, at der iværksættes en peerevaluering for at give andre medlemsstater mulighed for at fremsætte kommentarer til forslag, som medlemsstaten ønsker at inddrage i sin nationale strategiske køreplan for det digitale årti, navnlig med hensyn

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

til forslagernes egnethed i forhold til at opfylde specifikke mål. Kommissionen kan også foreslå, at der iværksættes en peerevaluering vedrørende en medlemsstats strategiske køreplan for det digitale årti.

- (26) Kommissionen og en eller flere medlemsstater kan påtage sig fælles forpligtelser vedrørende koordinerede foranstaltninger, som de ønsker at iværksætte for at nå målene, etablere flerlandeprojekter og indgå aftale om andre foranstaltninger og tiltag på EU-plan og nationalt plan med det formål at fremme processen med at opfylde målene i overensstemmelse med de planlagte forløb.
- (27) En effektiv gennemførelse af de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag og af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og tilpasningerne heraf er afgørende for at nå målsætningerne og de digitale mål. Hvis en medlemsstat ikke gennemfører foranstaltningerne effektivt, og begrundelsen herfor anses for at være utilstrækkelig, kan Kommissionen vedtage en særlig henstilling, uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktaten. Sådanne henstillinger bør tage højde for og supplere de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester.
- (28) Den pågældende medlemsstat bør følge henstillingen nøje og, hvor det er relevant, justere sin nationale strategiske køreplan for det digitale årti. Hvis en medlemsstat ikke har til hensigt at følge henstillingen, bør den fremsætte og offentliggøre en begrundelse herfor.
- (29) For at sikre gennemsigtighed og offentlig deltagelse bør Kommissionen samarbejde med alle interesserede parter. Med henblik herpå bør Kommissionen indgå i tæt samarbejde med interessenterne, herunder både private og offentlige aktører, såsom organer, der er underlagt offentlig lovgivning i uddannelses- eller sundhedssektoren, og høre dem om foranstaltninger til at fremskynde den digitale omstilling på EU-plan. Det er også vigtigt at inddrage interessenter på medlemsstatsniveau, navnlig i forbindelse med vedtagelsen af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og justeringer heraf.
- (30) flerlandeprojekter med deltagelse af flere medlemsstater kan muliggøre en omfattende indsats på centrale områder, der er nødvendige for at nå de digitale mål, navnlig ved at samle ressourcer fra Unionen, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, private kilder. De bør gennemføres koordineret og i tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Derfor bør Kommissionen spille en central rolle med hensyn til at fremskynde udbredelsen af flerlandeprojekter ved at identificere flerlandeprojekter, der er klar til gennemførelse og hører under de projektkategorier, der vejledende fremgår af bilaget, og ved at rådgive medlemsstaterne om valget af gennemførelsesmekanisme, om valget af finansieringskilder og kombinationer heraf, om andre strategiske spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af projekterne og om valg af et europæisk konsortium for digital infrastruktur (EDIC) som gennemførelsesmekanisme, hvor det er relevant.
- (31) Offentlig støtte til flerlandeprojekter bør navnlig anvendes for at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringer, og den skal være forholdsmæssigt afpasset uden at skabe overlap eller fortrænge privat finansiering og have en klar europæisk merværdi i overensstemmelse med gældende EU-ret og national lovgivning, der følger EU-retten.
- (32) flerlandeprojekter bør effektivt kunne tiltrække og samle flere finansieringskilder fra Unionen og medlemsstaterne. Det bør navnlig være muligt at kombinere midler fra

centralt forvaltede EU-programmer med ressourcer, som medlemsstaterne bidrager med, herunder på visse betingelser bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som forklaret i del 3 i Kommissionens vejledning til medlemsstaterne om genopretnings- og resiliensplaner¹⁶, samt bidrag fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden. Når det kan begrundes i flerlandeprojektets karakter, bør projektet også være åbent for bidrag fra andre enheder end Unionen og medlemsstaterne, herunder private bidrag.

- (33) Kommissionen bør i samarbejde med medlemsstaterne og i egenskab af koordinator for flerlandeprojekter bistå medlemsstaterne med at identificere projekter af interesse, vejlede om udvælgelsen af optimale gennemførelsesmekanismer og yde bistand i forbindelse med gennemførelsen, så den bredest mulige deltagelse sikres.
- (34) Kommissionen bør efter anmodning fra medlemsstaterne, og hvis den finder det hensigtsmæssigt, navnlig i situationer, hvor der ikke findes nogen passende alternativ gennemførelsesmekanisme, kunne oprette et konsortium for en europæisk digital infrastruktur ("EDIC") til gennemførelse af det pågældende flerlandeprojekt.
- (35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne afgørelse bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende KPI'er og etablering af et EDIC. Beføjelserne bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁷ —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

KAPITEL 1

GENSTAND, MÅLSÆTNINGER OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

- (1) Ved denne afgørelse fastlægges politikprogrammet "Vejen mod det digitale årti", og der fastsættes en overvågnings- og samarbejdsmechanisme for programmet bestående af foranstaltninger til at:
 - (a) udstikke en klar kurs for den digitale omstilling i Unionen og for opfyldelsen af de digitale mål
 - (b) strukturere og fremme samarbejdet mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne
 - (c) sikre ensartethed, sammenlignelighed og fuldstændighed i Unionens overvågning og rapportering.
- (2) Ved denne afgørelse fastlægges også en ramme for projekter med deltagelse af flere lande ("flerlandeprojekter").

¹⁶ Bruxelles, 22.1.2021, SWD(2021) 12 final.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Generelle målsætninger

EU-institutionerne og medlemsstaterne samarbejder for at understøtte og opfylde følgende generelle målsætninger:

- (a) fremme et menneskecentreret, inklusivt, sikkert og åbent digitalt miljø, hvor de digitale teknologier og tjenester overholder og styrker Unionens principper og værdier
- (b) styrke medlemsstaternes kollektive modstandsdygtighed og slå bro over den digitale kløft, navnlig ved at fremme grundlæggende og specialiserede digitale færdigheder for alle og fremme udviklingen af højtydende digitale uddannelsessystemer
- (c) sikre digital suverænitet, navnlig ved hjælp af en sikker og tilgængelig digital infrastruktur, der kan håndtere store mængder data, og som muliggør andre teknologiske udviklinger, der fremmer EU-industriernes konkurrenceevne
- (d) fremme udbredelsen og anvendelsen af digitale kapaciteter, der giver adgang til digitale teknologier og data på brugervenlige og retfærdige vilkår, for at opnå høj digital intensitet og innovation i Unionens virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder
- (e) sikre, at det demokratiske liv, offentlige tjenester og sundheds- og plejetjenester er tilgængelige online for alle, navnlig dårligt stillede grupper, herunder personer med handicap, og omfatter inkluderende, effektive og individualiserede tjenester og værktøjer med høje standarder for sikkerhed og beskyttelse af privatlivets fred
- (f) sikre, at digitale infrastrukturer og teknologier bliver mere bæredygtige og energi- og ressourceeffektive og bidrager til en bæredygtig cirkulær og klimaneutral økonomi og et bæredygtigt klimaneutralt samfund i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt
- (g) skabe ensartede betingelser for investeringer i digital omstilling i hele Unionen, herunder ved at styrke synergier i anvendelsen af EU-midler og nationale midler og udvikle et forudsigeligt lovgivningsmæssigt miljø
- (h) sikre, at alle politikker og programmer, der er relevante for opfyldelsen af de digitale mål, tages i betragtning på en koordineret og sammenhængende måde, så de i fuldt omfang bidrager til den digitale omstilling.

Artikel 3

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- (1) "indeks over den digitale økonomi og det digitale samfund (Digital Economy and Society Index - DESI)": et årligt sæt analyse- og måleindikatorer, der danner grundlag for Kommissionens overvågning af Unionens og medlemsstaternes samlede digitale indsats på en række politiske områder, herunder opfyldelse af de digitale mål, der er fastsat i artikel 4

- (2) "flerlandeprojekter": storstilede projekter, der understøtter opfyldelsen af de digitale mål fastsat i artikel 4, finansieres af Unionen og medlemsstaterne og opfylder kravene i artikel 12
- (3) "statistik": statistik som defineret i artikel 3, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009¹⁸
- (4) "peerevaluering": en evalueringsmekanisme, hvor medlemsstaterne har mulighed for at fremsætte bemærkninger til konkrete aspekter af politikker, foranstaltninger og tiltag foreslået af en given medlemsstat og navnlig om deres egnethed til at bidrage til opfyldelsen af specifikke delmål under de digitale mål, jf. artikel 4, i forbindelse med det årlige samarbejde, jf. artikel 8, og som kan tjene til udveksling af bedste praksis
- (5) "forventet forløb": den forventede kurs pr. digitalt mål frem til 2030 med henblik på at nå de digitale mål, jf. artikel 4, og baseret på historiske data, hvor sådanne foreligger.

KAPITEL 2

DIGITALE MÅL

Artikel 4

Digitale mål

- (1) EU-institutionerne og medlemsstaterne samarbejder om senest i 2030 at opfylde følgende digitale mål fastsat for Unionen:
 - (1) en befolkning med gode digitale færdigheder og højtuddannede fagfolk på det digitale område
 - (a) mindst 80 % af befolkningen i alderen 16-74 år har som minimum grundlæggende digitale færdigheder
 - (b) der er mindst 20 mio. ansatte specialister inden for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) med ligelig fordeling mellem kvinder og mænd
 - (2) sikre, velfungerende og bæredygtige digitale infrastrukturer
 - (a) alle europæiske husstande er forbundet til et gigabitnetværk, og alle befolkede områder har 5G-dækning
 - (b) produktionen af avancerede og bæredygtige halvledere i Unionen udgør mindst 20 % af den globale produktion i værdi
 - (c) der er 10 000 klimaneutrale og meget sikre "edge-knudepunkter", som anvendes i Unionen og er fordelt på en måde, der sikrer adgang til

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

- datatjenester med lav latenstid (få millisekunder), uanset hvor virksomhederne befinder sig
- (d) i 2025 vil Unionen have sin første computer med kvanteacceleration, der baner vejen for, at Unionen kan være på forkant med kvantekapaciteten inden 2030
- (3) digital omstilling af erhvervslivet:
- (a) mindst 75 % af virksomhederne i Unionen har indført:
 - (1) cloud computing-tjenester
 - (2) big data
 - (3) kunstig intelligens
 - (b) mere end 90 % af små og mellemstore virksomheder ("SMV") i Unionen når som minimum op på et grundlæggende niveau af digital intensitet
 - (c) Unionen udvider sin pipeline af innovative vækstvirksomheder og forbedrer deres adgang til finansiering, hvilket vil føre til en fordobling af antallet af enhjørningevirksomheder
- (4) digitalisering af offentlige tjenester:
- (a) alle centrale offentlige tjenester er tilgængelige online for Unionens borgere og virksomheder
 - (b) alle Unionens borgere har adgang til patientjournaler (e-journaler)
 - (c) mindst 80 % af Unionens borgere bruger en digital ID-løsning (identifikationsløsning).
- (2) Kommissionen reviderer de digitale mål, der er fastsat i stk. 1, senest i 2026. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af revisionen og forelægger et lovgivningsforslag om revision af de digitale mål i stk. 1, hvis den finder det nødvendigt på baggrund af den tekniske, økonomiske og samfundsmæssige udvikling med henblik på en vellykket digital omstilling i Unionen.

KAPITEL 3

FORVALTNING: OVERVÅGNINGS- OG SAMARBEJDSMEKANISME

Artikel 5

Overvågning af processen

- (1) Kommissionen overvåger Unionens fremskridt i forhold til de målsætninger og digitale mål, der er fastsat i artikel 2 og 4. Til det formål baserer Kommissionen sig på indekset for den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI) og fastsætter med henblik på denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, i en gennemførelsesretsakt de centrale resultatindikatorer ("KPI'er") for hvert digitalt mål.
- (2) Medlemsstaterne forelægger rettidigt Kommissionen de statistikker og data, der er nødvendige for en effektiv overvågning af den digitale omstilling og opfyldelsen af de digitale mål, der er fastsat i artikel 4. Dette skal omfatte relevante oplysninger om tilrådighedsstillelse af frekvenser og adgang hertil. Hvis de relevante statistikker fra medlemsstaterne endnu ikke foreligger, kan Kommissionen i samråd med medlemsstaterne anvende en alternativ dataindsamlingsmetode, herunder

undersøgelser eller direkte indsamling af data fra medlemsstaterne. Anvendelse af alternative dataindsamlingsmetoder berører ikke Eurostats opgaver som fastsat i Kommissionens afgørelse 2012/504/EU¹⁹.

- (3) Kommissionen fastlægger i tæt samarbejde med medlemsstaterne de planlagte forløb på EU-plan for opfyldelse af de enkelte digitale mål; de danner grundlag for overvågningen og de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti. Om nødvendigt ajourfører Kommissionen et eller flere af de planlagte forløb på baggrund af den tekniske, økonomiske eller samfundsmæssige udvikling.
- (4) Medlemsstaterne stiller rettidigt de oplysninger til rådighed for Kommissionen, der er nødvendige for en effektiv overvågning af gennemførelsen af principperne i [indsæt titlen på den højtidelige erklæring].

Artikel 6

Rapport om status over det digitale årti

- (1) Kommissionen fremlægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status over det digitale årti. Rapporten skal indeholde en omfattende redegørelse for, hvordan den digitale omstilling i Unionen skrider frem, og den skal omfatte indekset over den digitale økonomi og det digitale samfund (DESI).
- (2) I rapporten om status over det digitale årti giver Kommissionen en vurdering af fremskridtene i Unionens digitale omstilling i forhold til de digitale mål, jf. artikel 4, samt opfyldelse af de generelle målsætninger, jf. artikel 2, og principperne i [indsæt titlen på den højtidelige erklæring]. Vurderingen af fremskridtene baseres især på analysen og de centrale resultatindikatorer i DESI sammenholdt med de planlagte forløb på EU-plan og, hvor det er relevant, på nationalt plan, og hvor det er relevant, baseres den også på oprettelsen og resultaterne af flerlandeprojekter.
- (3) I rapporten om status over det digitale årti kan Kommissionen anbefale politikker, foranstaltninger eller tiltag, som medlemsstaterne skal træffe på områder, hvor resultaterne er utilstrækkelige til at opfylde de digitale mål, jf. artikel 4, eller hvor der er konstateret betydelige mangler og utilstrækkeligheder på baggrund af resultaterne af rapporten om status over det digitale årti. De anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag kan navnlig vedrøre:
 - (a) medlemsstaternes ambitionsniveau i de foreslåede bidrag og initiativer med hensyn til i fællesskab at opfylde de målsætninger og mål, der er fastsat i artikel 2 og 4
 - (b) politikker, foranstaltninger og tiltag på medlemsstatsplan og andre politikker og foranstaltninger af mulig grænseoverskridende relevans
 - (c) eventuelle yderligere politikker, foranstaltninger eller tiltag, der måtte være nødvendige i forbindelse med tilpasningen af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti
 - (d) samspil og sammenhæng mellem eksisterende og planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag.

¹⁹ Kommissionens afgørelse 2012/504/EU af 17. september 2012 om Eurostat (EUT L 251 af 18.9.2012, s. 49).

- (4) Rapporten skal tage højde for fælles forpligtelser som omhandlet i artikel 8, stk. 4, samt gennemførelsen heraf.
- (5) Rapporten skal også indeholde oplysninger om arbejdet med de anbefalede politikker, foranstaltninger eller tiltag, jf. stk. 3 i denne artikel, og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 9 og gennemførelsen heraf.
- (6) Rapporten kan indeholde en vurdering af behovet for eventuelle yderligere nødvendige politikker, foranstaltninger eller tiltag på EU-plan.

Artikel 7

Nationale strategiske køreplaner for det digitale årti

- (1) Senest [*seks måneder efter denne afgørelses ikrafttræden — nøjagtig dato indsættes af OP*] forelægger medlemsstaterne Kommissionen deres nationale strategiske køreplaner for det digitale årti, som skal være i overensstemmelse med og bidrage til at nå de målsætninger og digitale mål på EU-plan, der er fastsat i denne afgørelse. Medlemsstaterne og Kommissionen tager relevante sektorspecifikke initiativer i betragtning og sikrer sammenhæng hermed.
- (2) Medlemsstaterne opstiller i deres nationale strategiske køreplaner for det digitale årti:
 - (a) de vigtigste gennemførte, vedtagne og planlagte politikker, foranstaltninger og aktioner, der bidrager til de målsætninger og digitale mål, der er fastsat i artikel 2 og 4
 - (b) nationale planlagte forløb, der bidrager til relevante digitale mål, og som kan måles på nationalt niveau
 - (c) den forventede effekt på de enkelte digitale mål som følge af de gennemførte, vedtagne og planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag
 - (d) tidsplanen for gennemførelse af de vedtagne og planlagte politikker, foranstaltninger og tiltag samt en skønnet tidsplan for, hvornår disse politikker, foranstaltninger og tiltag forventes at have effekt på opfyldelsen af de digitale mål.
- (3) De politikker, foranstaltninger og tiltag, der er omhandlet i litra a), vedrører opfyldelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål i denne afgørelse, for hvilke et eller flere af følgende forhold gør sig gældende på datoen for forelæggelsen af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti eller for tilpasningen af disse køreplaner:
 - (a) Umiddelbart gældende EU-ret eller national lovgivning er i kraft.
 - (b) Der er indgået en eller flere forpligtelser til at vedtage politikker, foranstaltninger eller aktioner.
 - (c) Der er afsat budgetmidler hertil.
 - (d) Der er tilvejebragt menneskelige ressourcer.
 - (e) Radiofrekvensressourcer er allokeret, eller der er givet tilsagn herom, eller tildelt af de relevante nationale myndigheder.
 - (f) De udgør vigtige katalysatorer i forbindelse med andre målsætninger og digitale mål.

- (4) Medlemsstaterne fremlægger en generel oversigt over de investeringer, der er nødvendige for at bidrage til de målsætninger og digitale mål, der er fastsat i de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti, samt en generel beskrivelse af investeringskilderne, herunder, hvor det er relevant, planlagt anvendelse af EU-programmer og -instrumenter. De nationale strategiske køreplaner for det digitale årti kan også omfatte forslag til flerlandeprojekter.
- (5) Medlemsstaterne sikrer, at de nationale energi- og klimaplaner tager de nyeste landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester i betragtning. Tilpasninger af nationale strategiske køreplaner for det digitale årti skal tage hensyn til anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag i henhold til artikel 6, stk. 3, og de henstillinger, der er vedtaget i henhold til artikel 9.
- (6) Kommissionen yder vejledning og støtte til medlemsstaterne ved udarbejdelse af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti, herunder hvordan der på nationalt plan, hvor det er muligt, kan fastlægges passende planlagte forløb, som effektivt bidrager til at gennemføre de planlagte forløb på EU-plan.

Artikel 8

Årligt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne

- (1) Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder tæt sammen om at afdække mulighederne for at afhjælpe mangler på områder, hvor udviklingen er utilstrækkelig til at opfylde et eller flere af de digitale mål, jf. artikel 4, eller hvor der ses væsentlige mangler på baggrund af resultaterne i rapporten om status over det digitale årti. Analysen skal især tage højde for medlemsstaternes forskellige kapacitet til at bidrage til nogle af de digitale mål og risikoen for, at forsinkelser i opfyldelsen af nogle af målene kan påvirke opfyldelsen af andre digitale mål negativt.
- (2) Senest to måneder efter offentliggørelsen af rapporten om status over det digitale årti bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at gennemføre drøftelser af medlemsstatens foreløbige observationer, navnlig vedrørende de politikker, foranstaltninger og tiltag, som Kommissionen har fremsat henstilling om i rapporten om status over det digitale årti.
- (3) Senest fem måneder efter offentliggørelsen af rapporten om status over det digitale årti præsenterer de berørte medlemsstater Kommissionen for de justeringer af de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti i form af politikker, foranstaltninger og tiltag, som de har til hensigt at iværksætte, herunder, hvor det er relevant, forslag til flerlandeprojekter, for at skabe yderligere fremskridt på de områder, der hører under de digitale mål, jf. artikel 4, og for at opfylde målsætningerne i artikel 2. Hvis en medlemsstat ikke mener, at der er behov for yderligere tiltag, og at der ikke er behov for at justere den nationale strategiske køreplan for det digitale årti, fremsættes en skriftlig begrundelse.
- (4) Undervejs i det årlige samarbejde kan Kommissionen og en eller flere medlemsstater påtage sig fælles forpligtelser, rådføre sig med andre medlemsstater om politikker, foranstaltninger eller aktioner eller etablere flerlandeprojekter, jf. artikel 12. Kommissionen eller en medlemsstat, der har foreslået en politik, en foranstaltning eller et tiltag, kan også anmode om, at der iværksættes en peerevaluering vedrørende specifikke aspekter af udvalgte politikker, foranstaltninger eller tiltag, og navnlig om aktiviteterne bidrag til at opfylde et specifikt digitalt mål. Resultatet af

peerevalueringen kan indgå i den efterfølgende rapport om status over det digitale årti.

- (5) Kommissionen bestræber sig på at informere medlemsstaterne om de anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag, som den har til hensigt at medtage i rapporten om status over det digitale årti, inden rapporten offentliggøres.

Artikel 9

Henstillinger

- (1) Hvis en medlemsstat ikke gennemfører passende tilpasninger af den nationale strategiske køreplan for det digitale årti efter henstilling fra Kommissionen vedrørende politikker, foranstaltninger og tiltag i medfør af artikel 6, stk. 3, og der ikke gives en tilstrækkelig begrundelse herfor, kan Kommissionen vedtage en henstilling, herunder en specifik analyse af, hvordan de påviste mangler kan påvirke opfyldelsen af de generelle målsætninger og de digitale mål for denne afgørelse på EU-plan.
- (2) Den pågældende medlemsstat følger Kommissionens henstilling bedst muligt og tilpasser, hvor det er relevant, sin nationale strategiske køreplan for det digitale årti herefter inden for tre måneder. Hvis den pågældende medlemsstat mener, at den ikke bør tilpasse sin nationale strategiske køreplan for det digitale årti ifølge henstillingen eller en væsentlig del heraf, giver den Kommissionen en skriftlig begrundelse herfor og offentliggør begrundelsen inden for tre måneder.
- (3) Henstillingerne supplerer de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester.
- (4) Hvis Kommissionen konkluderer, at de nationale foranstaltninger er utilstrækkelige og har negativ indvirkning på den rettidige opfyldelse af de generelle målsætninger og digitale mål, der er fastsat i denne afgørelse, kan den desuden foreslå eventuelle relevante foranstaltninger og udøve sine beføjelser i henhold til traktaterne for at sikre den fælles opfyldelse af disse målsætninger og mål.
- (5) Hvis en medlemsstat vedvarende afviger fra det planlagte nationale forløb gennem flere år, eller hvis den ikke har til hensigt at vedtage korrigerende foranstaltninger på grundlag af en tidligere henstilling fra Kommissionen, kan Kommissionen indlede en målrettet dialog med den pågældende medlemsstat og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.
- (6) Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om alle henstillinger vedtaget i henhold til denne artikel.

Artikel 10

Samarbejde

- (1) Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen om gennemførelsen af de forpligtelser og opgaver, der er fastsat i denne afgørelse. Med henblik herpå kan medlemsstaterne indlede en dialog enten med Kommissionen eller med Kommissionen og medlemsstaterne om alle emner, der er relevante for at nå de digitale mål og målsætninger. Kommissionen stiller al relevant teknisk hjælp og ekspertise til rådighed og sørger for en struktureret udveksling af oplysninger og bedste praksis samt koordinering.

Artikel 11

Høring af interessenter

- (1) Kommissionen samarbejder tæt med private og offentlige interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, om at indsamle oplysninger og udvikle anbefalede politikker, foranstaltninger og tiltag med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse.
- (2) Medlemsstaterne samarbejder med private og offentlige interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, i overensstemmelse med den nationale lovgivning, når de vedtager de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og tilpasninger heraf.

KAPITEL 4

RAMME FOR FLERLANDEPROJEKTER

Artikel 12

Flerlandeprojekter

- (1) Den generelle målsætning for flerlandeprojekter er at fremme opfyldelsen af de digitale mål.
- (2) Flerlandeprojekter skal sigte mod et eller flere af følgende specifikke mål:
 - (a) forbedre samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne om opfyldelsen af målene for det digitale årti
 - (b) styrke de teknologiske kompetencer i Unionen og industriens konkurrenceevne inden for kritiske teknologier, digitale produkter, tjenester og infrastruktur, der er afgørende for økonomisk genopretning og velstand og for borgernes sikkerhed og tryghed
 - (c) afhjælpe Unionens strategiske sårbarheder og afhængighed i de digitale forsyningskæder
 - (d) øge udbredelsen og den optimale anvendelse af digitale løsninger på områder af offentlig interesse og i den private sektor
 - (e) bidrage til en bæredygtig digital omstilling af samfundet og økonomien til gavn for alle virksomheder og borgere i hele Unionen.

Bilaget indeholder en vejledende liste over mulige aktivitetsområder, hvor der kan oprettes flerlandeprojekter for at støtte opfyldelsen af de specifikke mål.

- (3) Et flerlandeprojekt skal have deltagelse af mindst tre medlemsstater.
- (4) Gældende EU-ret og national lovgivning, der er i overensstemmelse med EU-retten, finder også anvendelse på flerlandeprojekter.
- (5) Kommissionen kan vedtage en henstilling om at oprette et flerlandeprojekt eller om at opfordre en medlemsstat til at deltage i et flerlandeprojekt, der opfylder kravene i stk. 1-3, under hensyntagen til resultaterne med at gennemføre de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og bidrage til Kommissionens anbefalede foranstaltninger. Kommissionen og medlemsstaterne kan også beslutte at oprette eller deltage i et flerlandeprojekt som en fælles forpligtelse.

Artikel 13

Udvælgelse og gennemførelse af flerlandeprojekter

- (1) Under hensyntagen til forslag til flerlandeprojekter i de nationale strategiske køreplaner for det digitale årti og de fælles forpligtelser udarbejder og offentliggør Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne som bilag til rapporten om status over det digitale årti de strategiske principper og prioriteter for gennemførelsen af flerlandeprojekter og en statusrapport om de flerlandeprojekter, der er udvalgt til gennemførelse på tidspunktet for offentliggørelse af rapporten.
- (2) Alle EU-programmer og -investeringsordninger kan, hvis det er tilladt i henhold til de regler, der er fastsat i programmets retsgrundlag, bidrage til et flerlandeprojekt, afhængigt af de typer af foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde det krævede mål.
- (3) Andre enheder, både offentlige og private, kan bidrage til flerlandeprojekter, hvor det er relevant.
- (4) Flerlandeprojekter kan gennemføres under følgende gennemførelsesmekanismer:
 - (a) fællesforetagender
 - (b) europæiske konsortier for forskningsinfrastruktur
 - (c) Unionens agenturer
 - (d) uafhængigt af de berørte medlemsstater
 - (e) for at fremme gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra b)
 - (f) europæiske konsortier for digital infrastruktur i overensstemmelse med kapitel 5 i denne afgørelse
 - (g) andre passende gennemførelsesmekanismer.

Artikel 14

Accelerator for flerlandeprojekter

- (1) I henhold til en henstilling fra Kommissionen, jf. artikel 12, stk. 5, fælles forpligtelser eller efter anmodning fra de deltagende medlemsstater koordinerer Kommissionen gennemførelsen af et flerlandeprojekt i egenskab af accelerator for projektet.
- (2) For at indlede koordineringsarbejdet udsender Kommissionen en indkaldelse af interessetilkendegivelser til alle medlemsstater. Indkaldelsen af interessetilkendegivelser har til formål at fastslå, om en medlemsstat ønsker at deltage i flerlandeprojektet, og hvilket finansielt eller ikkefinansielt bidrag medlemsstaten foreslår at yde.
- (3) Hvis mindst tre medlemsstater på det næste trin i koordineringen tilkendegiver interesse for et flerlandeprojekt og samtidig foreslår finansielle eller ikkefinansielle bidrag til projektet, vejleder Kommissionen efter høring af alle medlemsstaterne om valg af en passende gennemførelsesmekanisme, om finansieringskilder og om kombination heraf i projektet samt om andre strategiske aspekter i forbindelse med gennemførelsen af det pågældende projekt. Kommissionen kan også på eget initiativ

foreslå at koordinere et flerlandeprojekt i overensstemmelse med de trin, der er beskrevet i stk. 2 og 3, over for de deltagende medlemsstater.

- (4) Kommissionen kan vejlede om oprettelsen af et nyt konsortium for en europæisk digital infrastruktur i overensstemmelse med artikel 15.
- (5) Kommissionen støtter gennemførelsen af flerlandeprojekter ved, hvor det er relevant, at stille tjenester og ressourcer til rådighed, jf. artikel 10.

KAPITEL 5

KONSORTIUM FOR EN EUROPÆISK DIGITAL INFRASTRUKTUR

Artikel 15

Målsætning og status for konsortier for en europæisk digital infrastruktur (EDIC)

- (1) Medlemsstaterne kan gennemføre et flerlandeprojekt under et konsortium for en europæisk digital infrastruktur ("EDIC").
- (2) Et EDIC har status som juridisk person fra datoen for ikrafttrædelsen af den kommissionsafgørelse, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).
- (3) Et EDIC har i alle medlemsstater den mest vidtgående rets- og handleevne, der tildeles retlige enheder efter lovgivningen i de pågældende medlemsstater. Det kan bl.a. erhverve, besidde og afstå løsøre, fast ejendom og intellektuel ejendomsret, indgå aftaler og være part i retssager.
- (4) Et EDIC skal have et vedtægtsmæssigt hjemsted, som skal være beliggende på en medlemsstats område.

Artikel 16

Oprettelse af et EDIC

- (1) Medlemsstater, der ansøger om oprettelse af et EDIC ("ansøgere"), indgiver en ansøgning til Kommissionen. Ansøgningen skal indgives skriftligt og indeholde følgende:
 - (a) en anmodning om oprettelse af et EDIC stilet til Kommissionen
 - (b) de foreslåede vedtægter for det pågældende EDIC
 - (c) en teknisk beskrivelse af det flerlandeprojekt, som det pågældende EDIC skal gennemføre
 - (d) en erklæring fra værtsmedlemsstaten om anerkendelse af det pågældende EDIC som et internationalt organ som omhandlet i artikel 143, litra g), og artikel 151, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF²⁰ og som international organisation som defineret i artikel 12, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2008/118/EF²¹ fra dets oprettelse. Begrænsninger og betingelser for

²⁰ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

²¹ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

undtagelserne som fastsat i disse bestemmelser fastlægges i en aftale mellem deltagerne i EDIC'et.

- (2) Kommissionen vurderer ansøgningen under hensyntagen til målsætningerne i henhold til denne afgørelse og praktiske overvejelser vedrørende gennemførelsen af det flerlandeprojekt, der skal gennemføres af EDIC'et.
- (3) Kommissionen vedtager under hensyntagen til resultaterne af den i stk. 2 omhandlede vurdering og efter undersøgelsesproceduren i henhold til artikel 25, stk. 2, en af følgende afgørelser ved hjælp af gennemførelsesretsakter:
 - (a) oprettelse af det pågældende EDIC, når Kommissionen konkluderer, at kravene i dette kapitel er opfyldt
 - (b) afvisning af ansøgningen, hvis Kommissionen konkluderer, at kravene i dette kapitel ikke er opfyldt, samt hvis erklæringen i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d), ikke foreligger. I så fald kan medlemsstaterne stadig ved aftale oprette et konsortium, men de må ikke bruge betegnelsen EDIC eller benytte den gennemførelsesstruktur, der er fastlagt i dette kapitel.
- (4) Afgørelsen i henhold til stk. 2 meddeles til ansøgerne. Afvisning af en ansøgning skal begrundes klart og præcist over for ansøgerne.
- (5) Afgørelsen om oprettelse af et EDIC offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (6) De væsentlige elementer i vedtægterne for et EDIC, jf. artikel 19, stk. 1, litra a) og c), og, hvis det er relevant, i ansøgningen, knyttes som bilag til afgørelsen om oprettelse af et EDIC.

Artikel 17

Medlemmer

- (1) Mindst tre medlemsstater skal indgå som medlemmer af et EDIC. Kun medlemsstater, der yder et finansielt eller ikkefinansielt bidrag, kan indgå som medlemmer af et EDIC med stemmeret.
- (2) Efter vedtagelse af en afgørelse om oprettelse af et EDIC kan andre medlemsstater til enhver tid tilslutte sig som medlemmer på retfærdige og rimelige vilkår, der er fastsat i vedtægterne.
- (3) Medlemsstater, der ikke yder finansielle eller ikkefinansielle bidrag, kan deltage i et EDIC som observatører uden stemmeret.
- (4) Et EDIC kan være åbent for deltagelse for andre enheder end medlemsstater, bl.a. internationale organisationer og private enheder som fastsat i vedtægterne. Hvis dette er tilfældet, skal medlemsstaterne tilsammen have flertallet af stemmerettighederne i deltagerforsamlingen, uanset størrelsen af bidragene fra andre enheder end medlemsstater.

Artikel 18

Forvaltning

- (1) Et EDIC skal have mindst følgende to organer:

- (a) en deltagerforsamling bestående af medlemsstaterne, andre enheder som omhandlet i artikel 17, stk. 4, og Kommissionen som det organ, der har fuld beslutningsbeføjelse, herunder vedtagelse af budgettet
 - (b) en direktør, der udpeges af deltagerforsamlingen som udøvende organ og retlig repræsentant for det pågældende EDIC.
- (2) Kommissionen deltager i drøftelserne i deltagerforsamlingen uden stemmeret. Hvis et centralt forvaltet EU-program bidrager finansielt til et flerlandeprojekt, har Kommissionen dog vetoret, når der træffes beslutninger i deltagerforsamlingen.
 - (3) Vedtægterne for et EDIC indeholder specifikke bestemmelser om forvaltningen i overensstemmelse med kravene i stk. 1 og 2.

Artikel 19

Vedtægter for et EDIC

- (1) Vedtægterne for et EDIC skal mindst omfatte følgende:
 - (a) en liste over medlemmer, observatører og proceduren for ændringer i medlemskab og repræsentation, som beskriver ikkedeltagende medlemsstateres ret til at tilslutte sig et EDIC
 - (b) en detaljeret beskrivelse af flerlandeprojektet, medlemmernes opgaver, hvis det er relevant, og en vejledende tidsplan
 - (c) det vedtægtsmæssige hjemsted og navn
 - (d) medlemmernes rettigheder og forpligtelser, herunder forpligtelsen til at bidrage til budgettet
 - (e) stemmerettigheder
 - (f) regler om ejerskab af infrastruktur, intellektuel ejendom og andre aktiver, alt efter hvad der er relevant.
- (2) Vedtægtsændringer foregår i henhold til proceduren i artikel 16.

Artikel 20

Ansvar

- (1) Et EDIC hæfter for sin gæld.
- (2) Deltagernes finansielle ansvar for gælden i et EDIC er begrænset til deres respektive bidrag til det pågældende EDIC. Deltagerne kan i vedtægten fastsætte, at de hæfter for et forudfastsat beløb ud over deres respektive bidrag, eller at de har ubegrænset ansvar.
- (3) Unionen hæfter ikke for gælden i et EDIC.

Artikel 21

Lovvalg og jurisdiktion

- (1) Oprettelsen af et EDIC og dets interne funktion er underlagt følgende:
 - (a) EU-retten, navnlig denne afgørelse

- (b) lovgivningen i den stat, hvor det pågældende EDIC har sit vedtægtsmæssige hjemsted for så vidt angår spørgsmål, der ikke eller kun delvis er reguleret af de retsakter, der er omhandlet i litra a)
 - (c) vedtægten og gennemførelsesbestemmelserne hertil.
- (2) Med forbehold af de tilfælde, hvor Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktaterne, fastlægger lovgivningen i den stat, hvor et EDIC har sit vedtægtsmæssige hjemsted, den ret, der har kompetence til at bilægge tvister mellem medlemmerne vedrørende det pågældende EDIC, mellem medlemmerne og et EDIC og mellem et EDIC og tredjeparter.

Artikel 22

Afvikling

- (1) Proceduren for afvikling af et EDIC på grundlag af en beslutning truffet af deltagerforsamlingen fastlægges i vedtægterne. Afviklingen kan indebære overførsel af aktiviteterne til en anden retlig enhed.
- (2) Insolvensreglerne i den stat, hvor et EDIC har sit vedtægtsmæssige hjemsted, finder anvendelse, hvis et EDIC ikke er i stand til at betale sin gæld.

Artikel 23

Rapportering og kontrol

- (1) Et EDIC udarbejder en årlig aktivitetsrapport med en teknisk beskrivelse af dets aktiviteter og en finansiel rapport. Den godkendes af deltagerforsamlingen og fremsendes til Kommissionen. Denne rapport skal gøres offentligt tilgængelig.
- (2) Kommissionen kan fremsætte henstillinger vedrørende de spørgsmål, der er omfattet af den årlige aktivitetsrapport.

KAPITEL 6

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Indgivelse af oplysninger

- (1) Efter anmodning fra Kommissionen giver medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til denne afgørelse, navnlig de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 7, 8 og 9. De oplysninger, som Kommissionen udbeder sig, skal stå i et rimeligt forhold til, hvad opgaverne kræver. Hvis de forelagte oplysninger henviser til oplysninger, som på et tidligere tidspunkt er indgivet af virksomheder på en medlemsstats anmodning, underrettes virksomhederne herom.

Artikel 25

Udvalg

- (1) Kommissionen bistås af et udvalg ("Kommunikationsudvalget"). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (2) Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse, jf. dennes artikel 8.

Artikel 26

Ikrafttræden

- (1) Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand